

MYSLIVECKÁ ZOOLOGIE

Pro výkon práva myslivosti je velmi důležitá dokonalá znalost zvěře. Myslivec by měl však dobře rozeznat nejenom všechny druhy naší srstnaté a pernaté zvěře, ale též dalších savců a ptáků, kteří ještě donedávna zvěří byli, či se k nám v současné době šíří. Obecnou zoologii je nutno znát např. kvůli lovu a rozpoznání nejlepších míst zásahu.

Myslivecká zoologie zahrnuje ty druhy volně žijících živočichů, které jmenovitě uvádí zákon o myslivosti ve znění platných předpisů. Jedná se o zástupce třídy savců a ptáků. Myslivecká zoologie zvěř dělí dle pokryvu těla na **zvěř srstnatou** (zástupci třídy savců) a **zvěř pernatou** (zástupci třídy ptáků).

V rámci **srstnaté zvěře** rozlišujeme **zvěř velkou** a **drobnou**. Velkou skupinou **velké srstnaté zvěře** tvoří zvěř **spárkatá** dle zakončení končetin dvojicí kopýtek, tzv. spárků. Ta se dále dělí na zvěř *parohatou* (zvěř jelení, dančí, srnčí, losí a jelenec), *rohatou* (zvěř kamzičí, mufloní a kozorohá) a *černou* (prase divoké). Mezi další zástupce srstnaté zvěře patří **šelmy**. Druhou skupinu tvoří **zvěř drobná**, kde hlavními představiteli jsou *zvěř zaječí a králíčí*.

Pernatá zvěř se dělí také na **velkou** a **drobnou**. **Velká pernatá zvěř** zahrnuje zvěř *tetřeví, krocání a výr*. Drobnou pernatou zvěří je zvěř tetřívčí, jeřábčí, koroptví a vodní (divoké husy, kachny a lyska), divocí holubi (hřivnáč, doupňák a hrdličky), sluky (sluka lesní a bekasina otavní).

Zákon o myslivosti dále rozděluje zvěř na **druhy nehájené**, které je možné lovit celý rok (liška), druhy zvěře, **u kterých** prováděcí vyhláška **určuje dobu lovu a zvěř**, která je **celoročně hájená** (např. výr).

Důležitým rozdělením jednotlivých druhů zvěře je *dělení dle jejich původu* na zvěř **původní** (autochtonní) a zvěř **nepůvodní** (alochtonní). U řady druhů lze toto základní kritéria rozšířit o *druhy reintrodukované* (druhy historicky autochtonní, ale vymizelé a člověkem znovu do volné přírody navrácené), *druhy introdukované* (alochtonní, nově vysazené člověkem), *invazní* (alochtonní, spontánně osídlující nová území) a *zavlečené* (alochtonní, zavlečené s jiným alochtonním druhem – týká se především parazitů zvěře). Zvláštní skupinu tvoří přirozeně se šířící druhy – např. hrdlička zahradní či šakal.

Předmětem obecné zoologii je také morfologie a fyziologie jednotlivých orgánových soustav typických zástupců tříd, resp. čeledí. U každého druhu zvěře je kromě morfologického popisu a pohlavních rozdílů také důležité znát rozšíření druhu včetně pro daný druh typických biotopů, jsou uvedeny základní biologické rytmy, reprodukce a potravní nároky. Součástí jsou také současné populační trendy a ekologický význam druhu v rámci biodiverzity.

Další důležitou částí myslivecké zoologie je etologie zmíněných druhů zvěře. Velmi specifickou částí zoologie je v neposlední řadě znalost plemen a skupin loveckých psů, jejich chovu, výchově a výcviku, vedení a použití – tedy myslivecká kynologie.